

Familie puternică pentru fiecare Copil

BULETIN INFORMATIV Nr.8

DECEMBRIE 2015

ÎN ACEASTĂ EDIȚIE:

Tot mai mulți copii se întorc acasă	pag.2
“Scoateți-le titlul de ”copii instituționalizați”! Ei merită să fie tratați la fel ca și ceilalți!”	pag.7
Distanța mare până la școală nu-l determină pe Vasile să renunțe la studii	pag.9
Acasă este mai bine	pag.11
Comitetele locale de conducere din cele 11 raioane s-au întrunit în ședințe	pag.12
În trei raioane va fi pilotat un model național de practici ”Acțiuni corecte – ÎMPREUNĂ – pentru fiecare copil”	pag.13

Tot mai mulți copii se întorc acasă

Reforma sistemului rezidențial din Republica Moldova, lansată oficial în anul 2007, are drept scop final asigurarea unui mediu cât mai apropiat de cel familial pentru toți copiii separați de părinți, care au trăit sau continuă să trăiască ani de zile în instituții de tip rezidențial.

Procesul de reformare a sistemului rezidențial în Republica Moldova a fost realizat din perspectiva respectării drepturilor copilului, valorificării resurselor umane angajate în sistem, folosirii eficiente a imobilului și bunurilor deținute de instituțiile rezidențiale, dar și a structurării și pregătirii resurselor pentru consolidarea și dezvoltarea sistemului de servicii sociale pentru familie și copil. Evident, implementarea reformei a implicat inevitabil luarea unor decizii privind funcționarea ulterioară a instituțiilor rezidențiale, reorganizarea sau chiar închiderea unora dintre ele, stabilirea unei viziuni comune cu privire la acest proces, cu elaborarea unui plan de acțiuni pentru fiecare instituție, în baza unor analize complexe ce au ținut de copii, resurse umane, imobil, serviciile sociale și educaționale. Schimbările inițiate de autorități cu suportul partenerilor de dezvoltare, au făcut ca mii de copii să poată reveni acasă, în familie și în comunitate.

În anul 2007, peste 11 mii de copii erau plasați în 65 de instituții rezidențiale. Implementarea Strategiei naționale și a Planului de acțiuni privind reforma sistemului rezidențial de îngrijire a copilului pentru anii 2007-2012 a dus la reducerea cu 62%, în anul 2013, a numărului copiilor aflați în îngrijire rezidențială prin dezvoltarea serviciilor de sprijin familial, serviciilor substitutive de tip familial și educației incluzive în Republica Moldova. La începutul lunii noiembrie 2015, se numărau 32 de instituții rezidențiale și instituții de învățământ special subordonate Ministerului Educației și APL.

AO "Parteneriate pentru fiecare copil" (PPFC) se înscrie printre partenerii Guvernului care au susținut și contribuit la realizarea acestei reforme. În cei 20 de ani de activitate, PPFC a reușit să creeze relații de parteneriat durabile cu autoritățile centrale (APC) și locale (APL), contribuind la dezvoltarea și implementarea politicilor sociale, programelor, serviciilor specializate pentru a asigura fiecărui copil dreptul la o copilărie într-o familie sigură și grijulie, protejată de sărăcie, violență și exploatare, consolidând familia și prevenind separarea copiilor de părinți.

Până în decembrie 2015, PPFC a susținut procesul de reorganizare/închidere a 15 instituții rezidențiale de proporții, urmând ca în perioada următoare alte patru instituții de acest fel să devină istorie. Începând cu 2007, peste 1000 de copii aflați în plasament în instituții rezidențiale s-au reîntors acasă, alături de părinți și familie.

În anul 2015, cu suportul PPFC, în colaborare cu APC și APL au fost închise trei instituții de tip rezidențial: școlile-internat auxiliare pentru copii cu cerințe educaționale speciale din or. Nisporeni și s. Visoca, r. Soroca, și Școala internat sanatorială din s. Cinișeuți, Rezina în care s-au aflat, în total, în plasament 143 de copii.

În toate acțiunile noastre de implementare a reformei menționate, ținem cont că dezinstituționalizarea copiilor poate avea loc doar în situația în care sunt asigurate condiții de creștere și dezvoltare sigure pentru fiecare copil, pornind de la interesul superior al acestuia. Abordarea complexă a reformei sistemului rezidențial prin conectarea acestuia la politicile naționale și locale de protecție a copilului, la sistemul de servicii sociale și educaționale ne-a permis tratarea reformei într-o modalitate complexă, prin integrare în politicile și sistemele de protecție a copilului.

În procesul de reformă a sistemului rezidențial, PPFC a utilizat câteva modele de reorganizare:

- Reformare ca închidere a instituției, care presupune reconfigurarea sistemului de îngrijire a copilului prin schimbarea proporției dintre serviciile de tip rezidențial și cele de tip familial, în favoarea celor din urmă.
- Reformare ca reorganizare a instituției într-un alt tip de serviciu pentru copii, care implică remodelarea instituției, modernizarea infrastructurii existente, îmbunătățirea metodelor și practicilor de lucru cu copiii, modernizarea managementului resurselor umane și financiare, îmbunătățirea eficienței sistemului de planificare și bugetare.
- Reformare ca reorganizare în interiorul instituției, care constă în menținerea instituției cu asigurarea corespunderii condițiilor și serviciilor oferite de instituție unor standarde minime de calitate.

Foto simbol

Având în vedere că rolul familiei este esențial în îngrijirea și dezvoltarea copilului, PFC sprijină familia ca resursă pentru copil, insistând ca acesta să rămână într-un mediu familial (familie biologică, lărgită sau alternativă), evitând astfel transferul copilului dintr-o instituție rezidențială în alta. Decizia de dezinstituționalizare a copiilor a fost aprobată doar în cazul în care familiile erau pregătite pentru reintegrarea copiilor, atunci când în comunitate exista o rețea de servicii pentru copiii care nu pot fi reintegrați în familia biologică, precum și un sistem de suport familial flexibil. Reintegrarea fiecărui copil s-a făcut în baza unei strategii bine stabilite, ca parte a planului individual de asistență, care include recomandări și acțiuni pentru asigurarea unei reintegrări reușite.

În acest context, este foarte importantă colaborarea tuturor specialiștilor cu atribuții în domeniul protecției copilului, inclusiv a asistentului social, școlii, primăriei. În toate cazurile de dezinstituționalizare s-a ținut cont de necesitățile copilului și de capacitatea familiei de a le satisface, stabilită în baza unei evaluări complexe. Toate reintegrările în familie și plasamentele în servicii alternative au fost monitorizate pentru a constata dacă necesitățile copiilor sunt satisfăcute și dacă aceștia nu ar putea fi expuși la vreo formă de abuz sau neglijare. Evaluările efectuate până în prezent, au înregistrat progrese îmbucurătoare în situația copiilor reintegrați, care beneficiază de oportunități de creștere și dezvoltare în medii familiale.

Procesul de dezinstituționalizare a copilului nu include doar reintegrarea acestuia în familie și comunitate, pregătirea familiei pentru a asigura copilului o îngrijire adecvată necesităților, conectarea familiei la serviciile sociale necesare care pot contribui la îmbunătățirea condițiilor pentru copil (Serviciul sprijin familial, alte ajutoare materiale sau financiare, servicii consultative, etc.), dar și monitorizarea post-reintegrare. Aceasta permite înțelegerea nivelului de bunăstare a copilului odată revenit acasă cu spațiu pentru reflecții, concluzii, precum și acțiuni de suport imediate în caz de necesitate.

Recent echipa PFC în comun cu reprezentanți ai Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei /DASPF/ Nisporeni au efectuat monitorizarea situației copiilor dezinstituționalizați din Școala-internat auxiliară din orașul Nisporeni. Vizitele de monitorizare au cuprins 33 de familii (biologice și/sau extinse) în care au fost reintegrați 35 de copii, 1 Casă de copii de tip familial, 12 instituții de învățământ preuniversitar care implementează practici ale educației incluzive și Școala profesională din or. Nisporeni.

Ana PALII, manager de proiect din cadrul PFFC

"Pentru susținerea procesului de reintegrare a copiilor din Școala-internat auxiliară din or. Nisporeni, PFFC a oferit în cadrul Proiectului "Familie puternică pentru fiecare copil" un suport financiar în valoare totală de 300 de mii lei. Astfel, în cadrul acestei monitorizări am avut posibilitatea să vedem cum au fost gestionați banii alocați fiecărei familii, care sunt realizările și cum s-au schimbat relațiile la nivel de familie. Toți copiii reintegrați din instituția respectivă sunt incluși în Serviciul sprijin familial.

Referitor la procesul de incluziune educațională, am observat că toți copiii monitorizați sunt susținuți de colegii de clasă, de cadrele didactice și manageriale, de cadrele didactice de sprijin. Copiii se simt bine în instituțiile lor de învățământ. Ne-am convins că profesorii au fost pregătiți pentru venirea acestor copii, pentru fiecare din ei fiind elaborat un plan individual de instruire, beneficiind și de o abordare individualizată.

Este important de menționat că eficacitatea reintegrării copilului depinde de asistentul social comunitar din localitate, care oferă suport familiei atunci când aceasta întâmpină anumite dificultăți și care consolidează factorii protectori ai familiei, în special reziliența acesteia la stresul și lipsurile vieții cotidiene."

Nina STERPU, șef Direcție Învățământ, Tineret și Sport Nisporeni

"Tratarea individuală în procesul educațional este importantă pentru toți elevii, dar mai cu seamă, pentru cei cu cerințe educaționale speciale și, desigur, pentru copiii dezinstituționalizați din instituții rezidențiale. Importanța abordării individualizate, empatia și tactul cadrului didactic, climatul psihologic în clasă asigură un nivel mai eficient de incluziune școlară.

Reforma sistemului rezidențial cuprinde diverse aspecte, ce trebuie să asigure reușita procesului de incluziune. În contextul implementării reformei, ne bucură faptul că numărul copiilor dezinstituționalizați din instituții rezidențiale este în creștere. La începutul acestui

an de studii numărul lor a devenit mai mare, reieșind din faptul că a fost lichidată Școala-internat auxiliară Nisporeni, deși listele elevilor s-au completat cu copii care au fost reîntorși acasă de către părinții lor din diferite instituții rezidențiale.

Programul de dezvoltare a educației incluzive în Republica Moldova include, desigur, unele elemente noi în activitatea cotidiană a actorilor educaționali. Din acest document derivă programe de acțiuni, ce vin să sistematizeze activitatea instituțiilor educaționale în vederea implementării obiectivelor reformei sistemului rezidențial de îngrijire a copilului. Acest fapt implică și necesitatea schimbării atitudinii manageriale, implică schimbări în atitudinea pedagogilor față de elaborarea demersului didactic, inclusiv în evaluarea rezultatelor școlare.

Reieșind din principiile unei școli prietenoase copilului, instituția educațională este interesată de calitatea serviciilor educaționale de suport, oferite elevilor cu CES în vederea incluziunii în școlile generale. Evidențiem anumite rezultate în cele 16 centre de resurse, din cadrul instituțiilor școlare din r. Nisporeni, în care copiii beneficiază de suport educațional în pregătirea temelor, în ghidare pe domenii de interes.

Există cadre didactice de sprijin ce demonstrează profesionalism în promovarea politicilor de incluziune școlară, depun efort pentru integrarea copiilor în acțiuni comune organizate în școală sau comunitate, deși recunoaștem: mai este loc pentru bine.

Este știut că orice nou început vine cu elemente de dificultate. La această etapă mai există reticență la schimbare, care vine, de fapt, nu doar din partea cadrelor didactice, dar și din partea părinților, copiilor. Contăm pe unele reușite, modele de succes, care pot avea un mesaj mai convingător în promovarea politicilor de incluziune.”

Xenia AXENTE, șef DASPF Nisporeni

„Datorită eforturilor conjugate ale tuturor actorilor responsabili, zeci de copii au posibilitatea să crească deja alături de părinții lor sau să beneficieze de un mediu cât mai apropiat celui familial. Datorită realizărilor obținute de autoritățile din r. Nisporeni susținute în demersul lor de PFC, până la moment, 36 de copii au fost reintegrați în familia biologică, 69 – în familia extinsă, 15 copii au fost plasați în Serviciul de asistență parentală profesionistă, iar alți 4 în Casa de copii de tip familial.”

Pe parcursul anului 2015, prin deciziile autorităților publice au fost lichidate patru instituții de tip rezidențial. Datele din luna iunie 2015, arată că 85 de copii au fost reintegrați în familii biologice, 42 de copii reintegrați în familii extinse, 13 copii plasați în Serviciul APP, 7 copii plasați sub tutelă, 1 copil plasat CCTF.

În anul 2016, urmează a fi lichidate/reorganizate 5 instituții de tip rezidențial, iar alte 8 instituții vor fi incluse în procesul de evaluare prevăzut pentru anii 2017 – 2018.

“Scoateți-le titlul de ”copii instituționalizați”! Ei merită să fie tratați la fel ca și ceilalți!”

Maria¹ este unul dintre copiii care anul acesta au revenit acasă din instituțiile rezidențiale. Era micuță atunci când a plecat să învețe la internat, dar a revenit fiind deja adolescentă. Fata este acum în clasa a opta – aceeași clasă de elevi, de care se despărțea acum șapte ani, când părinții săi au fost nevoiți să o trimită la internat.

Mama fetei recunoaște că îi pare rău pentru că nu a depus mai multă rezistență atunci când profesorii din școala din sat insistau ca Maria să fie transferată într-o școală specială.

„Atunci erau altfel timpurile” – spune resemnată femeia. Din păcate, nu este o scuză care ar justifica cei șapte ani, în care și-a lăsat copilul să stea departe de casă, pentru comoditatea celorlalți.

La rândul său, Maria spune că îi pare rău că a fost lipsită de șansa de a învăța în aceeași școală cu semenii săi. Își făcuse prieteni în primul an de școală, iar acum este nevoită să o ia de la început, atât la nivel relațional, cât și în privința materiei de studiu.

Maria mai are o soră. Chiar dacă în sat nu este o grădiniță și copiii nu beneficiază de o pregătire preșcolară, părinții fetelor sunt siguri că nu o să mai repete aceeași greșeală. Nu vor mai accepta să o trimită la internat și pe cea mică din cauza nereușitei școlare.

Foto simbol

¹ Din motive de confidențialitate a datelor cu caracter personal, numele tuturor personajelor au fost schimbate.

„Cel mai bine este acasă, alături de cei dragi și în comunitate, unde ai posibilitatea să participi la toate activitățile unei comunități, fie că sunt organizate de școală sau de primărie” – susține mama hotărâtă, după experiența trăită cu primul copil.

Deși a învățat șapte ani la Școala – internat auxiliară, Maria refuză să vorbească despre acest lucru. Tânăra spune că ține minte puțin despre acea perioadă și că preferă să se concentreze pe șansa care i s-a dat din nou – să meargă la școala din sat și să revină acasă, în fiecare zi, după ore. De aceea, muncește mult și depune sârguință pentru a recupera rapid tot ceea ce colegii ei au învățat treptat.

„...Cu toate că îi vine mai greu, Maria este o elevă silitoare și va reuși. Se va descurca, pentru că depune efort și noi suntem mulțumiți de evoluția ei” – spune dirigintele clasei.

De altfel, dirigintele este și cel care îi insuflă speranță fetei și o ajută să depășească temerile proprii, atunci când mai apar probleme legate de siguranță în propriile capacități.

„Ar fi bine să le scoatem acest titlu – de „copii instituționalizați”. Ei merită să fie tratați ca și ceilalți copii. (...) Chiar nu știu de ce Maria a nimerit acolo (n.red. – la școala auxiliară), pentru că aici face treabă bună. Am toată nădejdea în ea. Maria este foarte activă, s-a încadrat în colectivul clasei. Încetul cu încetul, va fi totul bine” – adaogă dirigintele, care le predă copiilor fizica și informatica.

La fel și ceilalți profesori au o părere bună despre Maria. Cu toții observă că fata vine cu plăcere la școală, iar printre obiectele preferate se numără fizica, geografia, istoria, dar și activitățile extrașcolare sau cercurile de creație, în cadrul cărora Maria are ocazia să-și cunoască mai bine colegii de clasă. Pentru a ține pasul cu aceștia, Maria este ajutată de cadrele didactice de sprijin de la Centrul de resurse din cadrul școlii. Acolo își pregătește temele pentru acasă și este asistată de profesori să asimileze materia pe care nu a studiat-o în școala internat.

Tot la Centrul de resurse, Maria ne-a confesat că este încurajată să se exprime liber, să vorbească despre propriile aspirații și planuri de viitor. Așa s-a aflat că Maria este o gospodină desăvârșită acasă. Îi place să pregătească bucate alese pentru familia sa, în special plăcinte și că, în viitor, și-ar dori să meargă la o școală profesională, pentru a-și consolida cunoștințele și abilitățile necesare unei bune bucătărese.

Familia Mariei beneficiază de ajutor social dar și de suport din partea organizației PPFC – sprijin, datorită căruia a fost posibilă procurarea bunurilor casnice și crearea unor condiții mai bune, pentru ca Maria și sora ei să rămână acasă, pentru totdeauna.

Distanța mare până la școală nu-l determină pe Vasile să renunțe la studii

Vasile este un alt copil care, după ani de instituționalizare, a revenit acasă... Și el a stat șapte ani departe de familie, pentru că ... „este un copil special”, și pentru că acum 8 ani, în școala din comunitate nu existau condițiile necesare pentru elevi ca Vasile.

Mama băiatului spune că odată cu școlarizarea copilului în clasa I, au început și problemele. „Vasile a fost înscris la școala din localitate, acum 8 ani, dar mai mult de jumătate de an nu a mai putut merge acolo, pentru că era des îmbrâncit de ceilalți copii și nimeni din profesori nu-i acorda atenția necesară.”

Iar pentru că în afară de răutățile colegilor, Vasile se mai confrunta și cu probleme de sănătate, mama era chemată la școală aproape în fiecare zi. După nenumărate drumuri și la insistența cadrelor didactice, care susțineau cu înverșunare că locul lui Vasile nu putea fi în școala din comunitate, părinții au cedat și au luat, contrar voinței lor, cea mai grea decizie: să-și dea băiatul la o școală specială.

De altfel, Școala – internat auxiliară din orașul Nisporeni a fost, timp de 7 ani, casa lui Vasile – o casă despre care băiatul, deși spune că „acolo toți erau la fel”, preferă, totuși, să nu vorbească.

Experiența instituționalizării și-a lăsat amprenta asupra dezvoltării băiatului, acum un adolescent binefăcut, dar retras și nesigur.

Acest lucru ni l-a confirmat și doamna Elena, cadru didactic de sprijin la Centrul de resurse din cadrul școlii.

„Vasile a revenit puțin mai timid și neîncrezător. La început, băiatul se temea că nu va fi acceptat de colegi, dar fiind o fire sociabilă, se pot observa și schimbările pozitive.”

Doamna Elena este cea care îi asistă pe copiii cu necesități speciale din cadrul școlii și tot Dumneaei ne-a povestit că, față de ceilalți copii cu necesități speciale, Vasile se descurcă mai bine la învățătură.

Băiatul este acum în clasa a noua. Frecventează orele prevăzute de programul școlar obișnuit, dar și programul special, care are loc în cadrul Centrului de resurse. Acest program este adaptat la capacitățile lui, ajutându-l să recupereze materia pe care nu a studiat-o la internat. De când frecventează acest centru, Vasile a învățat să lucreze la calculator. El este bucuros că reușește să facă rost de informație adăugătoare la pregătirea temelor pentru acasă și că are o sursă de informație accesibilă și interactivă.

„Vasile este un elev sânguincios și activ, îi place să fie mereu în centrul atenției. Aici este încurajat atât de colegi, cât și de profesori. Mă bucur că Vasile se străduie, are voință de a învăța, de a se pregăti. Este insistent, întreabă întotdeauna și recunoaște atunci când nu știe ceva. Citește pe litere, pe silabe, se descurcă și la matematică. Noi nu putem avea pretenții prea multe față de acești copii, pentru ca ei au altfel de capacități. Oricum, în cazul lui Vasile, consider că băiatul se descurcă bineșor.”

De aceeași părere sunt și ceilalți profesori, care susțin că Vasile este un băiat perseverent și comunicabil, calități care au contribuit mult la integrarea lui în noul colectiv școlar și în comunitate.

La rândul său, Vasile vorbește cu deschidere despre clasa în care învață. Îi place la școală. Stă în prima bancă. Se simte bine alături de cei 19 colegi și știe că poate miza pe ajutorul lor atunci când are nevoie.

Evoluția lui Vasile se datorează, în mare parte, mamei sale. Ea este prezentă în educația băiatului, îl asistă la pregătirea temelor și are grijă ca relația dintre Vasile și ceilalți doi frați să nu fie influențată de perioada în care băiatul a lipsit de acasă.

Mezinul familiei merge la grădiniță, iar Vasile îl aduce seara acasă. Odată revenit în familie, Vasile a preluat rolul fratelui mai mare, care, de patru luni, își desfășoară serviciul militar.

Vasile ne povestește bucuros că la reîntoarcerea fratelui din armată, vor împărți odaia cea nouă, la a cărei reparație a participat și el.

Familia locuiește într-o zonă mai îndepărtată, unde nu circulă transport, iar pentru că Vasile are probleme de sănătate, mersul pe jos devine anevoios, în special în perioada rece a anului. Pentru a ajunge la școală, Vasile este nevoit să meargă pe jos câte 45-50 de minute doar într-o direcție, dar aceasta nu-l împiedică să meargă la școală.

Familia lui Vasile a primit un suport de 7000 de lei de la PPFC – bani care le-au fost de mare folos în construirea unei sobe și în repararea și amenajarea unei camere în care urmează să stea adolescentul. Acest suport a contribuit la consolidarea familiei, care face tot posibilul ca copiii să aibă condițiile necesare pentru a se putea dezvolta adecvat.

Acasă este mai bine

Întâi septembrie a marcat începutul unui nou capitol și în viața lui Sandu – un tânăr de 15 ani, care, după opt ani de studii la Școala – internat auxiliară din Nisporeni, a revenit acasă, la fel ca și alți colegi de-ai săi. Cu toții studiază acum în aceeași clasă, la școala profesională din oraș, iar alături de dascălii care îi ajută, învață o nouă meserie – cea de apicultor.

Băiatul spune că nu are obiecte preferate, dar îi plac mult orele practice.

De altfel, Sandu se bucură de ore practice și în afara școlii, pentru că are ocazia să lucreze la prisaca unui vecin din sat. Acolo a învățat să îngrijească de stupi, să hrănească albinele, să deosebească mierea adevărată de cea artificială... să însușească de aproape această meserie. Pentru munca sa, băiatul este remunerat cu 150 de lei pe zi – bani pe care îi gestionează cu dexteritate, pentru îmbrăcăminte, cheltuieli casnice, rechizite și alte lucruri necesare.

Sandu ne-a mărturisit cu jind că, mai mult decât un bun apicultor, în viitor se vede tractorist și inginer mecanic, pentru că – spune el – „este o meserie mai întrebată și se găsește de lucru mai repede.” De aceea, tânărul este convins

că își va continua studiile, anume pentru a însuși această specialitate.

Sandu se arată încrezător în propriile forțe. El susține că are rezultate bune la învățătură și este sigur că va promova examenele de absolvire a școlii profesionale pe care o frecventează.

Bursa pe care o primește îi este de mare ajutor. Din ea își procură lucruri utile sau își servește, uneori, prietenii cu câte o gustare.

Sandu și-a făcut deja mai mulți prieteni în școală, unde susține că se simte bine și că nu întâmpină probleme esențiale la nivel de integrare în noul colectiv.

Tânărul este bucuros că după ore poate reveni acasă, la bunica.

„Acasă este mai bine. Nu îmi este dor de internat. Aici am deja prieteni și pot face ceea ce vreau.”

Nepotul și bunica se ajută reciproc: el se îngrijește de treburile casnice, ea, în schimb, îi gătește bucate gustoase, care i-au lipsit atât de mult în timpul cât a stat la instituția rezidențială.

De mic, Sandu a fost învățat să se bucure cu puținul pe care îl are. Vorbește puțin, nu are preferințe și nu-i plac diferențele, fie la nivel social, relațional sau familial. Nici la mâncare nu se arată pretențios – nu are un fel de mâncare preferat și apreciază tot ceea

ce îi gătește bunica, pentru că „...atunci când nu e deloc, e mai rău” – admite Sandu, deși neagă că ar fi trecut vreodată prin timpuri grele.

Familia lui Sandu a beneficiat de ajutor din partea PPFC pentru procurarea materialelor de construcție.

De altfel, atunci când echipa organizației a fost în vizită de monitorizare la familie, Sandu era activ implicat în lucrările de construcție a casei lor.

Băiatul mai are un frate mai mic, care, la moment, stă cu mama și alți doi frați mai mari, care stau cu tatăl. Copiii mențin legătura și, chiar dacă se întâlnesc mai rar, se simt bine și se bucură de timpul pe care îl pot petrece împreună, mai ales la sărbători.

Sperăm că odată cu revenirea lui Sandu în familie, sărbătorile să fie cât mai multe, iar întâlnirile între frați să nu mai fie prilejuite de evenimente determinate.

Comitetele locale de conducere din cele 11 raioane s-au întrunit în ședințe

Comitetele locale de conducere a Proiectului "Familie puternică pentru fiecare copil", implementat de AO "Parteneriate pentru fiecare copil", în colaborare cu 11 raioane din Republica Moldova, s-au întrunit în ședințe ordinare. În cadrul acestora, reprezentanții organizației împreună cu factori de decizie și conducători ai instituțiilor relevante de nivel raional au discutat despre activitățile desfășurate, care au fost incluse în planurile de activitate și au aprobat planurile de lucru pentru anul 2016.

Agenda ședințelor a inclus subiecte ce țin de activități realizate în cadrul proiectului la nivel de fiecare raion, monitorizarea procesului de reintegrare a copiilor din instituțiile rezidențiale lichidate, procesul de incluziune școlară a copiilor, progrese în dezvoltarea serviciilor sociale, instruirii și programe noi, etc.

Comitetele locale de conducere sunt create cu scopul de a asigura sustenabilitatea acțiunilor proiectului, de a ghida strategic procesul de implementare a proiectului la nivel local și să faciliteze procesul de luare a deciziilor în vederea realizării obiectivelor comune.

În trei raioane va fi pilotat un model național de practici “Acțiuni corecte – ÎMPREUNĂ – pentru fiecare copil”

În prima jumătate a anului 2016 în raioanele Călărași, Fălești și Ungheni va fi pilotat un model național de practici “Acțiuni corecte – ÎMPREUNĂ – pentru fiecare copil”. Un ordin în acest sens, a fost emis, în noiembrie 2015 de Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei (MMPSF). Modelul menționat va fi implementat de PPFC și specialiști din cele trei raioane, cu suportul MMPSF, iar ca finalitate se dorește extinderea acestuia la nivel de țară.

Conceptul acestui model, procesul de implementare, precum și integrarea acestuia în politicile naționale și practicile de lucru aplicate în sectoarele asistență socială, sănătate, educație și ordine publică au fost discutate, recent, de reprezentanți din cele trei raioane în cadrul unui atelier de lucru. Modelul asigură că toți profesioniștii relevanți conlucrează, utilizând un limbaj și instrumente comune de prevenire, evaluare și intervenție, garantându-i fiecărui copil un mediu sigur și protector de creștere și dezvoltare. Modelul național de practici “Acțiuni corecte – ÎMPREUNĂ – pentru fiecare copil” integrează o abordare personalizată în lucrul cu copiii și tinerii, inclusiv cu familia, în cadrul serviciilor universale (precum educația și/sau medicina), indiferent de originea, necesitățile, riscurile și circumstanțele lor. Acesta este un cadru valabil pentru toți copiii, care nu pornește doar de la vulnerabilitate sau necesitate înaltă. Cadrul de bunăstare a copilului se aplică tuturor serviciilor, specialiștilor, practicienilor, angajaților, voluntarilor, care lucrează cu copiii, inclusiv persoanelor angajate să îngrijească de copii. Abordarea este valabilă și pentru specialiștii care lucrează cu adulții, care sunt părinți sau îngrijitori, precum și cu întreaga comunitate de adulți.

Modelul menționat, adaptat pentru Republica Moldova a fost dezvoltat în baza a două modele de abordare preluate din practica internațională. Primul model este preluat din Scoția, unde a fost pilotat timp de 10 ani, în mai multe regiuni, iar în anul 2015 a început să fie aplicat la nivel național. Cel de-al doilea model este preluat din SUA, unde este aplicat în 20 de State, timp de 20 de ani și care a fost extins recent, în câteva țări din Europa.

Atelierul de lucru face parte dintr-o serie de acțiuni desfășurate de PPFC pentru implementarea modelului “Acțiuni corecte – ÎMPREUNĂ – pentru fiecare copil” în Republica Moldova.

Evenimentul a fost organizat în cadrul proiectului “Familie puternică pentru fiecare copil”, implementat de PPFC în parteneriat cu Ministerul Educației, Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei și 11 raioane din republică, cu suportul financiar al USAID.

**Rezultate ale Campaniei Naționale de informare
„Ai inimă de Asistent Parental Profesionist.
la un copil în familia ta!”**

**AI INIMĂ DE ASISTENT PARENTAL PROFESIONIST.
IA UN COPIL ÎN FAMILIA TA!**

12.000 de exemplare de calendare pentru anul 2016, care au prezentat două istorii de succes ale asistenților parentali profesioniști din raioanele Ungheni și Călărași, au fost distribuite în toată țara.

700.000 de consumatori au primit în lunile octombrie, noiembrie și decembrie facturi pentru energie electrică care pe verso conțineau o informație despre Serviciul de asistență parentală profesionistă.

Au fost organizate mai multe emisiuni TV și radio tematice, au fost difuzate reportaje și au fost promovate informații relevante prin intermediul rețelelor de socializare.

Compania „Ai inimă de Asistent Parental Profesionist, la un copil în familia ta” a fost organizată în cadrul proiectului „Familie puternică pentru fiecare copil”, implementat de „Parteneriate pentru fiecare copil” în parteneriat cu Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei și Ministerul Educației și TI administrații publice locale și este susținut financiar de USAID. Agenția „URMA SA” este partenerul în comunicare al Companiei.

Mai multe detalii găsești aici: <http://www.stiripozitive.eu/libview.php?l=ro&idc=21&id=2400&t=%2FLucruri%2FSocietate%2Fapeluri-telefonice-cereri-si-participari-la-sedinte-de-informare-rezultate-ale-Campaniei-Ai-inima-de-Asistent-Parental-Profesionist-la-un-copil-in-familia-ta>

Această publicație este realizată în cadrul proiectului „Familie puternică pentru fiecare copil” de AO „Parteneriate pentru fiecare copil” în cooperare cu Guvernul R. Moldova, prin intermediul Advancing Partners & Communities (acord Nr. APC-GM-0028), în cadrul unui acord de cooperare încheiat cu Agenția Statelor Unite pentru Dezvoltare Internațională pe o perioadă de 5 ani, valabil din 1 octombrie 2012 (Nr. AID-OAA-A-12-00047).

Colegiul de redacție:

Violina LAVRIC, Manager Comunicare PPFC
Tatiana COCIAȘ, Specialist în Comunicare și Relații Publice
Procesare computerizată:
Ecaterina RUSSU

AO „Parteneriate pentru fiecare copil”
Str. Kogălniceanu 75, of. 3, 7
Chișinău, MD – 2009
Republica Moldova
Tel.: + 373 22 23 86 69
e-mail: presa@p4ec.md, web: www.p4ec.md